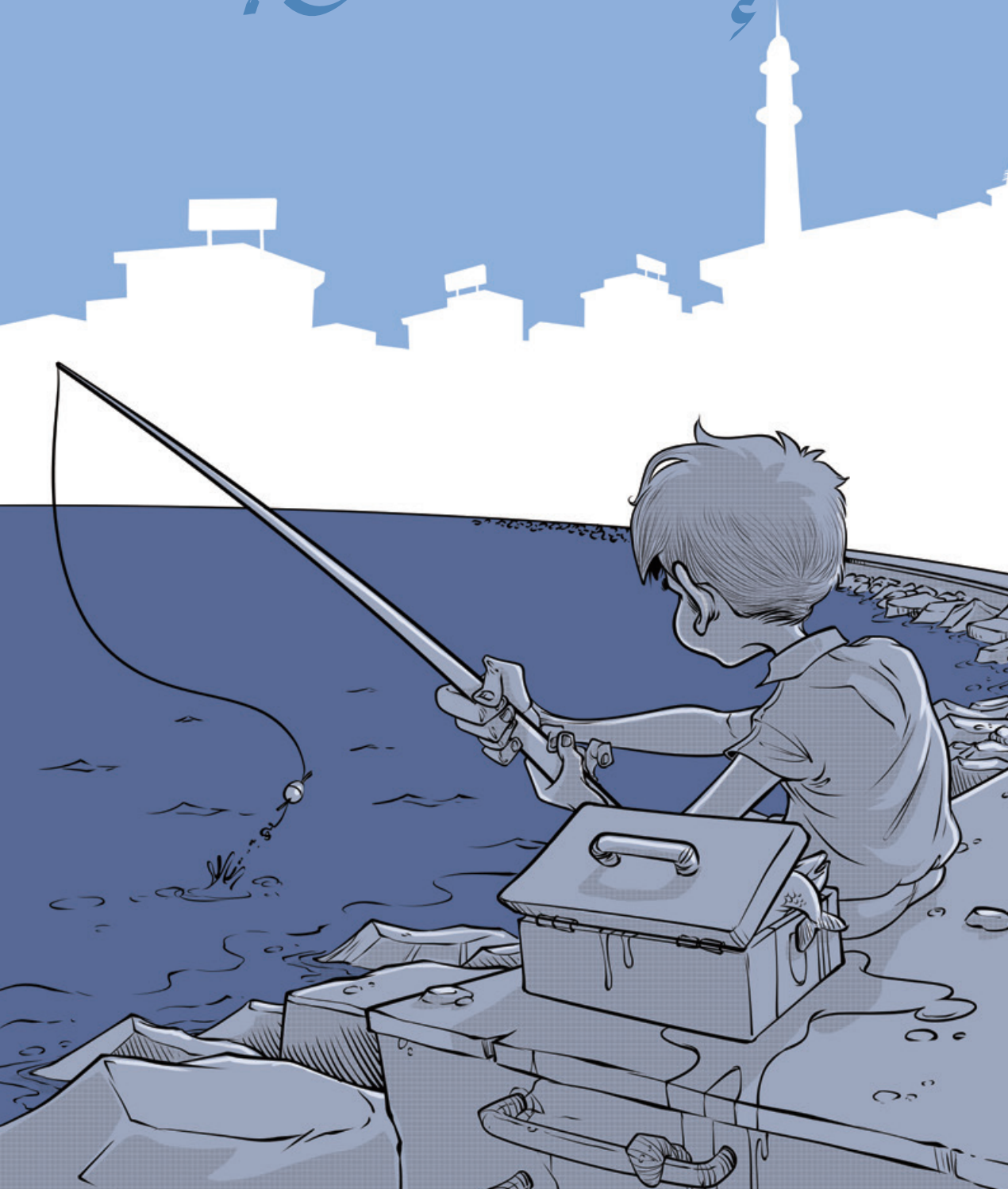

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΦΑΔΟΥΡΟΣ · ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΤΕΦΑΔΟΥΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΦΑΔΟΥΡΟΣ · ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΤΕΦΑΔΟΥΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

WEB
COMICS

Αφιερωμένο στη μνήμη της Ανδρούλας και του Σακελλάρη.

Αλεξάνδρεια, 1963.

Τα παιδικά μου χρόνια
μύριζαν θαλασινό αεράκι,
λεμονιές και γιασεμί.

Τα πρωινά ξυπνούσα τον μπαούπη*
για να μου ανοίξει την εξώπορτα
της πολυκατοικίας...

... και εξορμούσα στην αγορά
για τα ψώνια της μάνας μου,
της κυρ-Αλεξάνδρας.

Ήμασταν μεγάλη οικογένεια, με
λίγους παράδες, και έπρεπε η
λίστα της μαμάς να τηρείται με
ευλάβεια.

عايزة إييه؟

Και υπήρχαν πολλοί και
ακριβοί πειρασμοί.

Όπως ο παστουρμάς.

ΤΛΟΥΠΙΣ!...

* θυρωρός
** τι θέλετε;

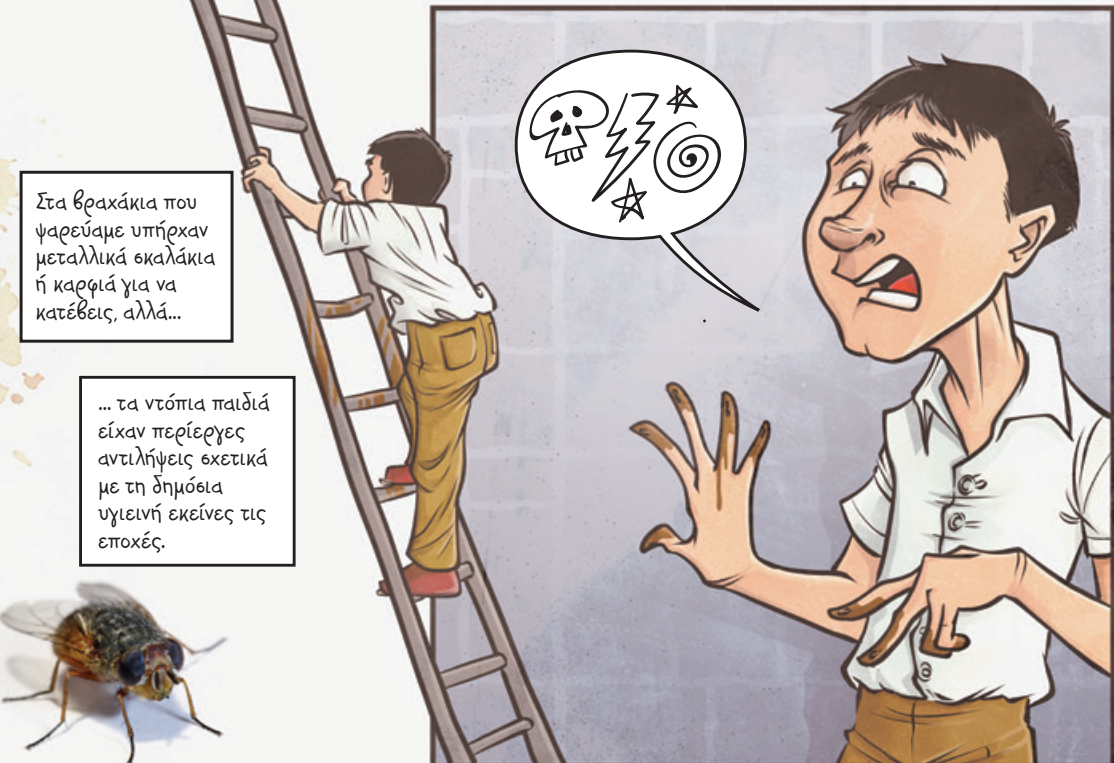
Οι Κυριακές μου ήταν ξένοιαστες, καθώς ακολουθούσα τον πατέρα μου στο ψάρεμα. Ήταν μια ιεροτελεστία που δεν έχανα ποτέ.

Λάτρεια το πολύ πρωινό ξύπνημα, την αγορά του δολώματος, τη βόλτα από τη Mazarita μέχρι το Ramli.

Ο πατέρας μου, ο κυρ-Νικόλας, μου έδινε πέντε δίχρωσα και με έστειλε να αγοράσω μικρές γαρίδες γαμπάρι και ψείρες.

“Ο Οκτώβρης είναι καλός μήνας για να πιάσεις πατάτες*”, μου έλεγε.

Στα βραχάκια που ψαρεύαμε υπήρχαν μεταλλικά οκαλάκια ή καρφιά για να κατέβεις, αλλά...

... τα ντόπια παιδιά είχαν περίεργες αντιλήψεις σχετικά με τη δημόσια υγιεινή εκείνες τις εποχές.

* πατάτες: είδος ψαριού (στην Κύπρο τα λένε κουρκούνες και στην Ελλάδα γερμανούς)

Η ιστορία της οικογένειάς μου, όμως, δεν ξεκίνησε από την Αλεξάνδρεια, αλλά...

... από ένα πολύ όμορφο νησί της Ελλάδας, την Κάλυμνο.

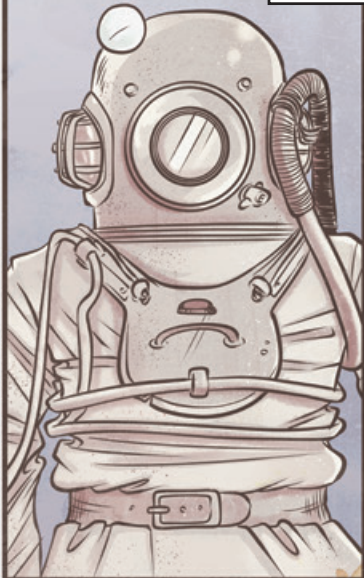
Ο παππούς μου ήταν 'μηχανικός'* στο επάγγελμα.

Φορούσε τη στολή και το εκάφανδρο και βουτούσε στα αφιλόξενα βάθη για εφουγγαρία.

Η μοίρα, δυστυχώς, του επιφύλασσε να χορέψει τον 'χορό του μηχανικού'***...

Ανήμπορος, λοιπόν, πλέον να δουλέψει, αποφάσισε να αναζητήσει την τύχη του εκτός συνόρων.

Στην πόλη του Καβάφη.

* εφουγγαράς

** χορός των 'χτυπημένων' μηχανικών, από τη νόσο των εφουγγαράδων

Το σπίτι μας στην Αλεξάνδρεια μπορεί να ήταν φτωχικό, αλλά μικρό δεν το έλεγες.

Ειδικά στα μάτια των πέντε παιδιών της οικογένειας, φάνταζε μεγαλόπρεπο παλάτι.

Ο βαγγέλης κι εγώ τον χειμώνα διοργανώνουμε αγώνες βάρην στον τεράστιο διάδρομο!

ΕΤΟΙΜΟΣ... ΠΙΑΜΕ!!

Ο διάδρομος είχε 48 πλακάκια στη σειρά με μήκος 20 εκατοστά το καθένα.

Απόσταση 9,60 μέτρα από τη μία άκρη στην άλλη!

Όταν ο αγώνας προέβλεπε μεγαλύτερες αποστάσεις...

... και τα πέτρα δώδε έπρεπε να είναι αρκετά για να καλύψουμε την απόσταση...

... τότε, συνήθως, έληγε κάπως άδοξα, όπως και η υπομονή του πατέρα μας.

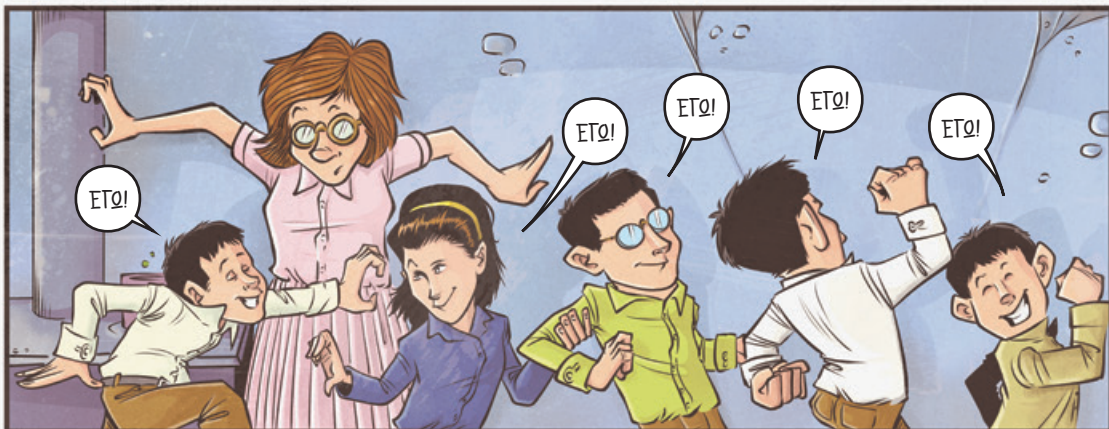
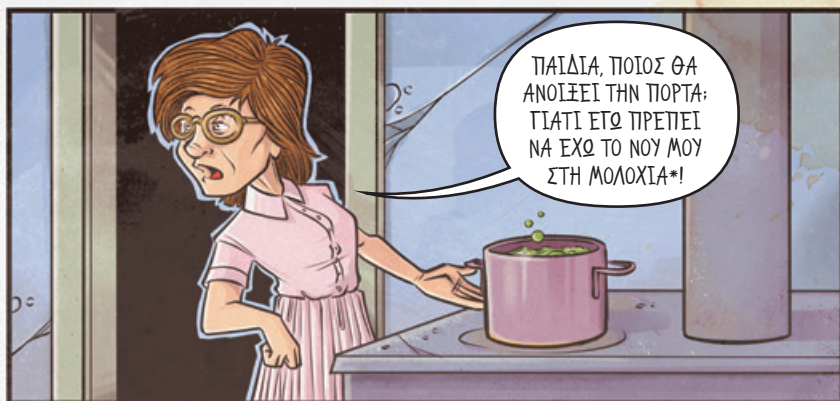
Γιατί δουλεύοντας σπίτι, ως ράφτης που ήταν, δεν άντεχε να ακούει το πήγαινε-έλα τόσες ώρες.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΡΕ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ;; ΘΑ ΤΟ ΛΙΩΣΕΤΕ ΤΟ ΚΟΡΙΝΤΟ*;

* ο διάδρομος, εκ του Γαλλικού corridor. Έκφραση που σπάνια ακούς εις μέρες μας.

Ο Ρίνο ήταν ο γιος των Ιταλών γειτόνων και έκανε πολλή παρέα με μας.

Η ευεννόηση γινόταν σε μεικτά ιταλικά, αραβικά και ελληνικά.

* μολοχία: από τα πιο περίεργα, αλλά και γευστικά, πιάτα της Αιγύπτου, με φύλλα μολοχίας ** "Τεια θας, αγόρια! Πάμε στην ταράτσα για μπάλα;" Η σουράμπα (ή τσουράπι, όπως το έλεγαν σε περιοχές της Ελλάδας) είναι μπάλα φτιαγμένη από κάλτσα, γεμισμένη με κουρέλια.

Ένα από τα αγαπημένα μας παιχνίδια ήταν το ποδόσφαιρο στο "ταράτσο".

Η τέλεια μπάλα για αυτό ήταν η σουράμπα αφού δύσκολα αναπηδούσε και...

... πολύ δύσκολα έφευγε εκτός "γηπέδου".

Τιτί τότε απαιτούσε...

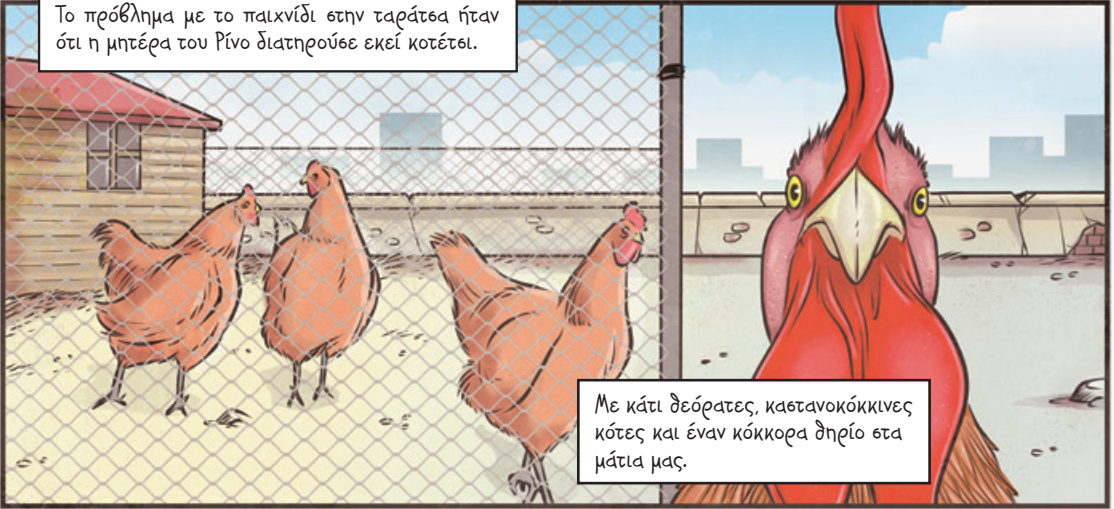
ΔΙΠΛΟ ΠΕΝΑΛΤΙ!

Προσπαδούσαμε να τον πείσουμε ότι δεν υπάρχει κάτι τέτοιο, αλλά εκείνος ήταν ανένδοτος.

Τελικά, υποχωρούσαμε γνωρίζοντας ότι θα τα χάσει αμφότερα λόγω του νεαρού της ηλικίας του.

Το πρόβλημα με το παιχνίδι στην ταράτσα ήταν ότι η μητέρα του Ρίνο διατηρούσε εκεί κοτέτσι.

Με κάτι δεσφάτες, καστανοκόκκινες κότες και έναν κόκκορα θηρίο στα μάτια μας.

Μια φορά που ο μεγάλος μου αδερφός, ο Θεόφιλος, ανέβηκε στην ταράτσα...

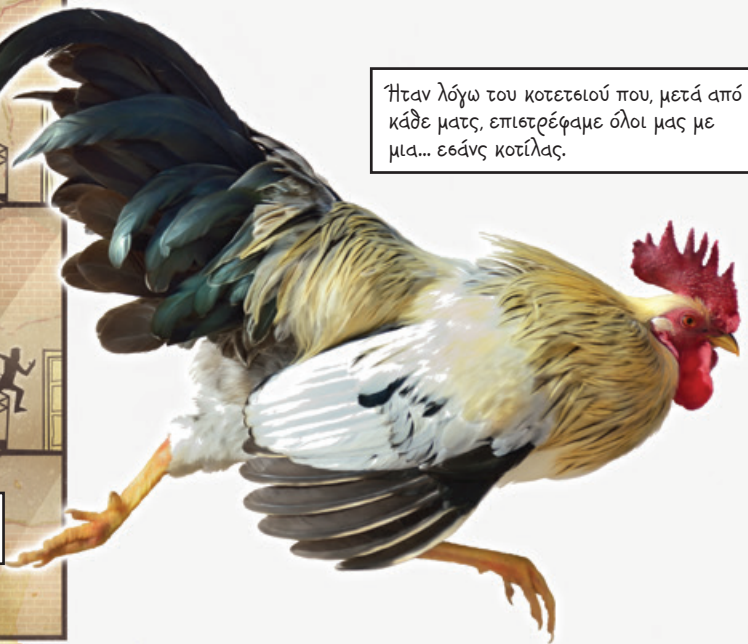
... η κυρία Salvatore είχε ξεχάσει να κλείσει το κοτέτσι.

Ο κόκκορας ένωσε να απειλούνται οι κότες και...

... τον κυνήγησε μέχρι το ισόγειο.

Ήταν λόγω του κοτετσιού που, μετά από κάθε ματς, επιτρέψαμε όλοι μας με μια... εσάνς κοτίλας.

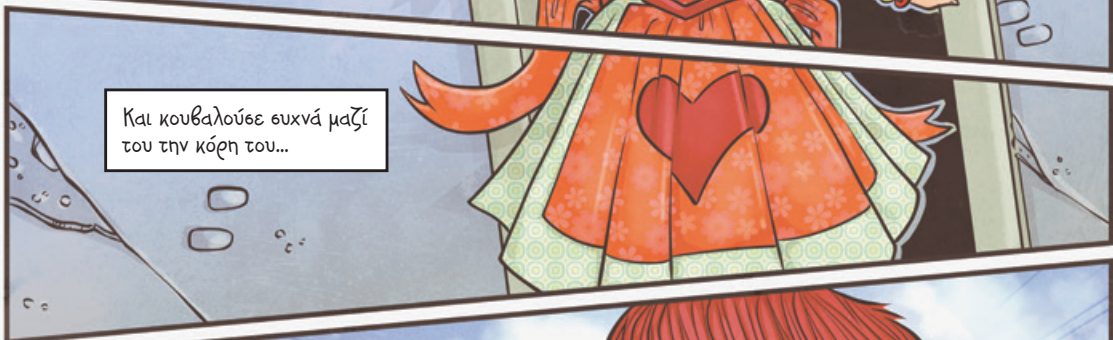
Η οικογένεια του Ρίνο δεν ήταν σαν τη δικιά μας. Ήταν πολύ εύπορη και ο Ρίνο είχε την οικονομική άνεση να πηγαίνει ευχνά στον "Σινεμά".

Το ταλέντο του να περιγράφει τις ταινίες μετά ήταν απaráμιλλο. Ένωδες ότι έβλεπες εσύ ο ίδιος τον ΜcΛιητοκ* στη μεγάλη οθόνη!

Καδόναν με περιωσή υπομονή και διάδεση και μας τις περιέγραφε με τον πιο γλαφυρό τρόπο. Η αφήγησή του κρατούσε εχεδόν όση ώρα και η πραγματική ταινία!

ΚΑΙ ΒΤΚΑΖΕΙ
LA RIVOLTELLA**
Ο ΜCΛΙΗΤΟΚ ΚΑΙ...
BAM! BAM!!

* "McΛιητοκ!", ταινία του 1963 με τον John Wayne
** περιέτροφο

* πάνω στο άλογο

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Γεννήθηκα στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, όπου και έζησα 14 χρόνια. Ίσως φανεί υπερβολικό αυτό που θα πω, αλλά θεωρώ τιμή μου που γεννήθηκα σε αυτή την πόλη.

Ποτέ μου δεν φανταζόμουν ότι τα γεγονότα που έζησα εκεί στα παιδικά μου χρόνια, και που περιέγραφα στα παιδιά μου, όταν ήταν μικρά, θα ζωντάνευαν κατ' αυτό τον τρόπο, μετά από χρόνια μέσα από χρώματα και εικόνες του γιου μου, του Νικόλα.

Όλες οι ιστορίες που αναφέρονται είναι πέρα για πέρα πραγματικές, πλην της επιστροφής μου στην Αλεξάνδρεια, που αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Αυτό αποτελεί ένα δικό μου όνειρο: μετά από 50 χρόνια να επιστρέψω στη γενέτειρά μου, την Αλεξάνδρεια.

Γιώργος Στεφαιδούρος

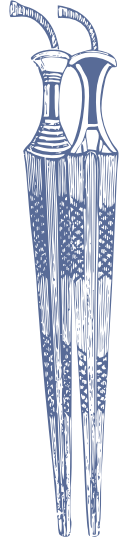

ΝΙΚΟΛΑΣ ΣΤΕΦΑΔΟΥΡΟΣ

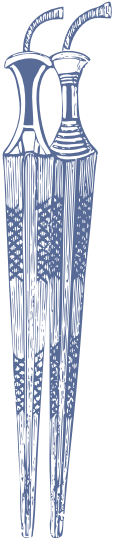
Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Σπούδασε Πολιτικός Μηχανικός στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, εργάστηκε ως μηχανικός, αλλά σύντομα τον τράβηξε το αντικείμενο του εικονογράφου και του κομίστα. Παρακολούθησε στη σχολή Βακαλό το μονοετές εργαστήριο κόμικς, με δάσκαλο τον γνωστό κομίστα, Νίκο Κούτση. Έχει συνεργαστεί με μεγάλες εταιρείες, όπως οι Desyllas Games, MAC Cosmetics, Dufry και με γνωστούς Έλληνες καλλιτέχνες, όπως οι Γιάννης Ζουγανέλης και Σταμάτης Κραουνάκης. Σχεδιάζει κόμικς για λογαριασμό του Socomic.gr, προϊόντα για λογαριασμό του Teesney.com και διδάσκει κόμικς στο Εργαστήρι Τέχνης «Ζωγραφίζω» στο Νέο Ηράκλειο.

Περισσότερα στο : www.stefadouros.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΦΑΔΟΥΡΟΣ

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου το 1953. Σπούδασε Χημικός στην Αθήνα, εργάστηκε για ένα διάστημα στη Χαλυβουργική και μετά σε φροντιστήρια, μέχρι που διορίστηκε καθηγητής Χημείας σε σχολείο στο Μαντούδι Ευβοίας. Αυτό το διάστημα διδάσκει Χημεία σε σχολείο του Βύρωνα και είναι πολύ κοντά στο να πάρει σύνταξη, να τα βροντήξει και να πάει στην Αλεξάνδρεια, αλλά αγαπάει τόσο πολύ τη διδασκαλία, που το αναβάλλει διαρκώς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ολόψυχα τους ανθρώπους του Docomic και της ION, και ιδιαίτερα την Ντορίτα Καλούδη, για τη συνεχή στήριξη, όλα αυτά τα χρόνια, που σχεδίαζα αυτό το βιβλίο. Ένα τεράστιο ευχαριστώ στον Νίκο Καμπουρόπουλο, που το πίστεψε από την πρώτη σελίδα, και στον Ανδρέα Γεωργιάδη, που με τίμησε προλογίζοντάς το. Πολλά ευχαριστώ στην κυρία Αγγελική Κοπέλου για τις διορθώσεις στα Αραβικά κείμενα και, τέλος, ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πατέρα μου, που μου εμπιστεύτηκε να γράψω μια ιστορία τόσο προσωπική, στον θείο μου Ανδρέα Παντελίδη, για τις πολύτιμες ιστορίες και στη σύζυγό μου και την κόρη μου που ομόρφυναν όλες αυτές τις ώρες δημιουργίας.

Νικόλας Στεφασδούρος

1967. Μια ελληνική οικογένεια, που ζει στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, ετοιμάζεται να επιστρέψει στην Ελλάδα λόγω οικονομικών προβλημάτων. Ο μικρός γιος της οικογένειας αναγκάζεται να αφήσει πίσω του τις συνήθειες, τις φίλιες και την πόλη που αγαπάει, για να ξεκινήσει μια νέα ζωή.

Ο Γιώργος Στεφασδούρος αφηγείται τη ζωή στην ελληνική παροικία της Αλεξάνδρειας, τα έθιμα και τις πολιτισμικές επιρροές των Ελλήνων στην Αίγυπτο, και ξεκινάει ένα ταξίδι που εικονογραφεί ο γιος του, ο Νικόλας, με τον πιο ταιριαστό τρόπο.

“Σε κάθε σελίδα του βιβλίου θα βρει κανείς μια λέξη κλειδί που ενεργοποιεί τη νοσταλγία, ξυπνάει κρυμμένα συναισθήματα, μικρές μικρές ιστορίες που μιλούν για την απώλεια, για τις ακυρώσεις, για την ελληνική πραγματικότητα.”

Ανδρέας Γεωργιάδης

ΤΙΜΗ: 14,90 €
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018

ISBN 978-618-83025-4-9

SO COMIC
Γιατί το κόμικ είναι ζωή

**WEB
COMICS**

ION
ΓΙΑ ΠΙΑΝΤΑ